

motivation til måske lige at flytte lidt rundt på nogle af medarbejderne, sådan at de kommer uden om kravet om, at der skal være ti kvinder og ti mænd indplaceret på de her koder?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg kan jo ikke udelukke, at nogen vil prøve at komme uden om noget, men det tror jeg også man kunne forestille sig at man kunne gøre med det beslutningsforslag, vi drøfter i dag. Må jeg bare sige, at min indfaldsvinkel til det her er at finde en praktisk løsning og at komme i gang med et konkret stykke arbejde. Og der tror jeg, man kan sige, at med 35 ansatte på en virksomhed kender man samarbejdssystemet. Vi bruger indberetning i DISCO-koder. Og da det, jeg er interesseret i, er at få afdækket og få løst spørgsmålet om lige løn for lige arbejde, så er vi altså nødt til at have et system, hvor man kan sammenligne det arbejde, der udføres af mænd og kvinder.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslagene overgik derefter til anden (for forslaget til folketingsbeslutnings vedkommende anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget og forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 105:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Digital kommunikation, registersamkøring i kontroløjemed).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 14/12 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Marion Pedersen (V):

Nogle gange er det sjovere at være ordfører på et lovforslag end andre gange. I dag, hvor vi fremsætter dette lovforslag, som handler om anmeldelse af sygefravær og anmodning om refusion via digital kommunikation, er det rigtig sjovt, i hvert fald for mig. Det er også en påmindelse om, at det nogle gange betaler sig at gentage en god idé mange gange.

For ca. 7-8 år siden blev jeg som selvstændig af Håndværksrådet bedt om at sidde i et udvalg under Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, som skulle forsøge at lette de administrative byrder for virksomhederne. Et af underudvalgenes områder var kommunikation mellem virksomhederne og det offentlige. En af de ting, som altid har irriteret mig som arbejdsgiver, er, at når vi var ni i firmaet, skulle jeg ved sygdom holde rede på otte forskellige socialkontorer, som jeg skulle sende refusionsbegæring til. Det sagde jeg i udvalget og foreslog, at man for det første skulle kunne indberette via nettet, og for det andet at der kun skulle være ét sted, som man indberettede alt til.

Kl. 17.00

Samtidig påpegede jeg det faktum, at det faktisk ville gøre det lettere, hvis man kunne samkøre registre, så man kunne fange eventuelle uregelmæssigheder.

Blanketterne ligger nu på nettet, hvor virksomhederne kan gå ind og udfylde dem, men man skal så efterfølgende stadig printe dem ud og sende dem med sneglepost til den enkelte socialforvaltning, som så må taste det hele ind igen på deres edb-anlæg.

Alt det besvær gør regeringen op med via dette lovforslag, og det er jeg sikker på at mange danske virksomheder vil hilse hjertelig velkommen. Hvis man tager den blanket, som hedder DP 201, som er den mest anvendte blanket overhovedet, så sendes der ca. 800.000 af dem ind hvert år til socialforvaltningerne.

Ud over den megen tid, som virksomhederne sparer på selve det at indberette, tror jeg også, der vil være nogle andre fordele, nemlig at virksomhederne hurtigere vil få refusion, fordi man ikke længere risikerer, at blanketten bliver væk i posten, bliver forsinket hos lønmodtageren, eller, som jeg ofte har været ude for i mit firma, når jeg efter et stykke har ringet og rykket for refusionen, at få den besked, at bunkerne er man-